

Navegant per les cançons d'Els Catarres

Avui es publica el quart disc del grup d'Aiguafreda: fem un repàs exhaustiu de les cançons de 'Tots els meus principis'

Els Catarres | Michal Novak

Els Catarres són la portada de la revista Enderrock de març arran del nou disc que publiquen aquets mes. Justament aquest divendres arriba, complet, *Tots els meus principis* (Música Global, 2018), el quart disc del trio d'Aiguafreda, que es mou en les aigües del positivisme, la festa i l'electricitat enèrgica. Fa unes setmanes vam visitar l'estudi d'Artés on han gravat les cançons i vam repassar el disc de dalt a baix. El repassem cançó per cançó.

"Perfectes": Hi volíem posar electrònica però no de la típica sinó una que ens interpel·lés més, com la dels 80, que és la que ens agrada. El disc comença així, amb uns teclats analògics i amb frases com "tots els meus principis al teu costat"; teníem clar que havia de ser la primera cançó. La lletra diu que encara que siguem imperfectes, si estàs amb algú a qui li agrada com ets de sobte et converteixes en perfecte.

"Una cançó que parla de tu": Comença amb la frase "ara sona una cançó que em parla de tu", com si fos el record d'una història d'amor, potser la primera que va tenir aquesta persona. La tornada acaba dient que al capdavant som cançons, que aquestes marquen molts moments i que són com el

fil d'una agulla que ens fa desplegar totes les emocions.

"Fins que arribi l'alba": La vam posar com a *single* perquè ens semblava una de les cançons més estranyes, més diferents. Rítmicament és molt especial, té un aire de drum'n'bass a la tornada que no se sol sentir a les ràdios, si més no a les de Catalunya. Potser és la més diferent del que la gent entén com a **Els Catarres**, però alhora hem vist clar que fos el senzill perquè és vitalista i té llum, com el nostre esperit.

"T'estava esperant": El resum d'aquesta cançó podria ser que mola més viure la vida al teu costat, que feia molt de temps que et buscava i ara t'he trobat i m'agrada molt viure tot això amb tu. Quan estàs en una relació potser no cal que et posis maniàtic amb coses, perquè la grandesa del que som quan compartim la vida és molt més important.

"Avui": És una de les cançons més personals del disc, parla dels moments bons i dolents que tens en una relació. En parella es tracta de trepitjar brases per després poder ser al cel, i el que realment mola és mantenir sòlida la relació. L'Èric la va portar acabada i no hem canviat res de la lletra, totes les altres han estat més democràtiques i ho hem anat decidint tot entre tots tres.

"Martina": És un nom que es refereix a la que lluita, simbolitza la guerrera, la que aguanta, la resistent. Parla d'una noia impecable, molt segura, que no necessita ningú per tirar endavant. Està inspirada en una noia que no es diu Martina, però el nom ens quadrava perquè té aquest significat.

"Humans": Parla de la humanitat, de tot el que podem fer els éssers humans, tant el poder de crear com el de destruir. Som genials quan ens dediquem a ajudar els altres, però també som uns cracks a l'hora de fer coses que destrueixin els altres. La cançó, però, no fa cap judici, som humans. Explica les coses tal com són.

"Pren el moment": És una cançó que vol que et viciïs al present d'una vegada i que et deixis estar de tonteries.

"I de sobte la llum": Parla de la mort d'algú, mirada des de la nostalgia, com quan vas a algun lloc que et recorda algú que ja no hi és. Pot ser la mort o pot ser una cosa que has perdut, uns estius passats que ja no tornaran. No és trista, és bastant positiva, fa un paral·lelisme amb el fet que quan es mor algú sempre està naixent algú. Parla del cicle del temps, que no el pots aturar.

"L'art de viure": No existeix amor més incondicional que el que sent una mare pel seu fill, i aquesta cançó parla d'això. Del miracle de la vida, de com transforma totes les nostres vides i les fa definitivament millors. Nosaltres, personalment, encara no som ni pares ni mares, però sí que estem envoltats de nebots i nebodes i això ens ha permès sentir aquest amor de molt a prop i és un sentiment molt poderós.

"Casablanca": Parla d'un enamorament que té lloc en un viatge, i fa un comparança amb la idea que tots som passatgers de la vida. En aquest cas concret es troben dues persones i saben des del primer moment que tindran una història fugaç que durarà molt poc.

"1983": Fa una retrospectiva de quan ets un nen. El 1983 és l'any en què van néixer l'Èric i el Jan, parla de la innocència de la infància i de lo divertit que és mirar-se el món amb els ulls d'un nen. De vegades ens fem adults i perdem aquesta mirada. És una mena d'homenatge als nens, perquè per moltes coses complicades que els passin, solen tenir una mirada positiva de les coses.